

Patriarken

ORGAN FOR LEIR NR.8 VESTFOLD I.O.O.F. NR. 6 – ÅRGANG 33 – 5. desember 2002

*

GJØR

MOT

ANDRE

DET

DU

VIL

AT

ANDRE

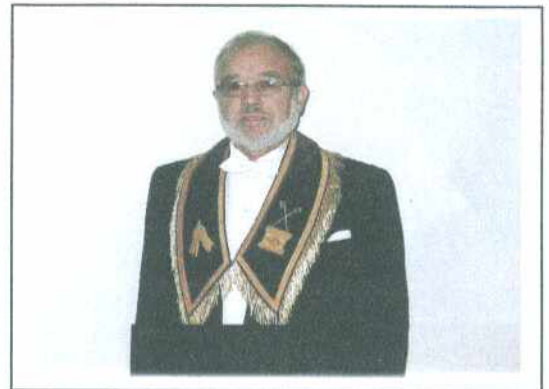
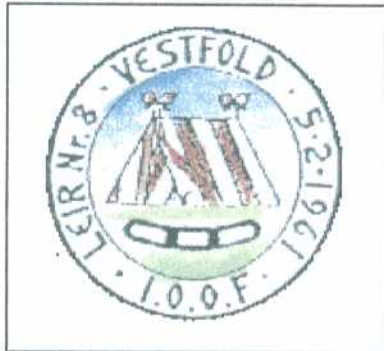
SKAL

GJØRE

MOT

DEG

*

Kjære patriarker

Mange synes høsten er en mørk og trist tid. Mørke og ofte dårlig vær påvirker vår mentale helse. Mange blir deprimerte av mye regn, mye mørke og snøen som kommer for tidlig, og sola og lyset som oftest er borte. I tillegg er det mange forhold i samfunnsdebatten som vi er kritiske til. Vi er misfornøyde og pessimismen råder.

Nordal Grieg skrev en gang : ” Selv det å bli gammel må kunne bli til noe muntert når årene lagres som rikdom og ikke et skritt mot graven”.

Dette er andre toner. Vi som begynner å bli eldre, som har levd mange og rike år, bør delta med å se livet fra mer optimistiske synsvinkler. Jeg har sagt det før. Vi Odd Fellows er privilegerte. Jevnlige får vi påfyll av positiv lærdom og ord til ettertanke. Jevnlige påfyll av omtanke og gode samtaler med brødrene påvirker oss i positiv retning. Vi høster stadig gode erfaringer og utvikler oss på det personlige plan. Ordenens etikk sier oss at vi er hva vi tenker, derfor er det viktig å ha gode tanker, for tankene styrer våre handlinger. Ut fra dette kan høsten, som en av våre fire variable årstider, også bli en positiv tid.

Høstterminen nærmer seg i skrivende stund slutten. Vårt tradisjonelle julemøte gjenstår. En høsttermin i sedvanlig gjennomføring er over. Store øyeblikk har vi opplevd ved gradspasseringer. Likeledes da 15 patriarker fikk DKP graden og ringen. I tillegg var Br Stor Marsjalls foredrag om eldre tiders logeritualer og formuleringer, og deres eventuelle betydninger, meget interessant. Historisk påfyll utvider vår horisont.

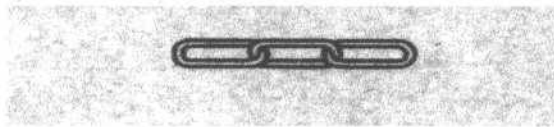
Jeg ønsker alle patriarker og deres familier en riktig god og velsignet julehelg!

Jeg takker for et godt frammøte i høstterminen og ønsker vel møtt til våre leirslagninger i vårhalvåret, med mange og givende oppgaver.

Dikteren sier: Så godt kan eit menneske vera at det blir vakkert av det!

Motto: Makten over andre er intet, makten over seg selv er alt.

Jonn Wøllo Hovedpatriark

Man tager.....

12 fullmodne måneder og passer på at disse er helt fri for bitre minner, hat og skinnsyke. Man fjerner vedheftet ondskap, og plukker av utvekster av gjerrighet og smålighet. Kort sagt, man sørger for at disse månedene er fri for all fortid, og at man får dem så friske og rene som de var da de kom fra tidens store varehus.

Man deler disse månedene i 30 eller 31 like store deler. Denne porsjonen er beregnet for ett år. Men forsøk ikke å gjøre ferdig hele porsjonen med én gang.

Tilbered en dag om gangen på følgende måte:

Hver dag ta 12 tro, 11 deler tålmodighet, 10 deler mor, 9 deler arbeid, (noen mennesker bruker ikke denne ingrediensen, og ødelegger derfor smaken),

8 deler håp, 7 deler trofasthet, 6 deler overbærenhet, 5 deler vennlighet, 4 deler vilje, 3 deler bønn, 2 deler meditasjon, samt en vell utvalgt beslutning.

Tilsett 1 teskje med lyst sinn, 1 knivsodd med moro, 1 anelse av skøy. Garnér med hell over en kopp med godt humør. Så, tømmer man oppi kjærlighet **ad libitum**, og blander det hele med energi. La det koke lenge over glødende varme. Strø utover med en del smil og glede, og server det med verdighet og uselviskhet.

Så kan du være forvissset om et virkelig

GODT NYTT ÅR !!!!!!

Ad libitum = lat. etter behag.

Fra Leir nr. 5 Klippens medl.blad – Eks HP Svein Amundsen.

FRA VÅRE LOGER

Hilsen fra loge 48 Færder.

Vi i loge Færder liker å assosiere oss med fyrtårnet. Fyret som står så stolt ute i havet og sender sitt varsko, --- *rundt her er det farlig farvann. Bruk kartet, kompasset og fyret når du skal videre innover*".

Siste verset i vår logesang sier jo

"Færder, vår loge den bærer ditt navn

"og gjør som vårt merke der ute.

"Vi loser hver broder som søker en havn

"så han kan stå trygt på sin skute

"Må vennskap bevares og kjærlighet gro

" så sannheten sikkert i hjertet kan bo

"som blinkende lys i vår rute.

Våre første brødre i loge Færder var seg symbolikken bevisst da de valgte navn og merke.

Vi har vel ikke de store begivenheter på gang, men aktivitetsnivået er rimelig bra med logemøter og klubbaftener fire ganger i måneden. I logen er vi vel 100 brødre, hvorav ca halvparten er aktive. Men vi merker vel også litt av endringer i samfunnet med travle hverdagsmennesker.

Allikevel har vi tilgang, selv om vi ønsker, ønsker enda flere.

Vennskap og kjennskap mener vi er viktige elementer i en loges liv.

Klubbaften programmene forsøker vi å gjøre attraktive, og i løpet av året feires "Veteranaften" og "Vi går om bord" - arrangementer det går gjetord om. Et stort og ganske kostbart treff er Hyggetreffet, hvor vi ber inn eldre mennesker til en hyggelig kveld.

Utallige er gode tilbakemeldinger fra glade gjester.

Gjennomføringen av dette er bare mulig med god hjelp av Færders Damegruppe

Arrangementer utenfor logen er skisøndager, fisketurer, markvandring som er en enkel utflukt om våren, og på høsten drar vi på picnictur, oftest med buss. Picnic kan vel enkelt utlagt bety "Ta med deg mat og spis ute"., --- og det gjør vi, på interessante og nye steder hvert år. Loge Færder skal feire sitt 50års jubileum om vel 4 år og forarbeidet har så smått begynt, særlig med rammen rundt jubileet..

"Blinket" eller "Færderblink" som det egentlig heter, er vi stolte av. Blinket ble startet av Kristian Jansen for 38 år siden, og har jevnt og trutt kommet med 8 nummer i året siden den gang da. Innhold og utseende har smått om senn endret seg til et "moderne" logeblad. I tillegg til artikler, betraktninger er det lagt vekt på å nå de brødrene som av forskjellige grunner ikke kan møte så ofte, og holde de orientert om hva som skjer i vår loge og vår nærhet.

Siden dette innlegget blir med i Patriarkens julenummer vil jeg passe anledningen til å sende med en hilsen til vår kjære Leir Vestfold`s embetsmenn og patriarker og med et ønske om ---
EN GOD JUL OG ET GODT
NYTT ÅR.

Per M Hansen-Just
OM

Den 3.okt. 2002 mottok de ovenfor forevige Patriarker i Leir nr. 8 Vestfold, DKP-graden.

De glade nye ringbærere er:

Vidar H. Thorsen, Brynjar Herland, Terje Hole, Vidar Jahre, Morten Brurberg Andersen, Terje M. Thoresen, Haakon Magnus Heilo, Hans-Olav Fredriksen, Dag Karlsen, Knut Olav B. Thune, Jon Sverre Riis, Tore Johan Ringdal, Tor Vidar Olsen, Gunnar S. Kjøll og Hans A. Romstad.

Eks. OM Tor Egil Samland

Feststemte Patriarker I

Nybakt DKP - Patriark Hans A. Romstad

Feststemte Patriarker II

DKP –møte den 3.okt. 2002

Leir nr. 8 Vestfold

Taler v/bordet:

HP Jonn Wølle

Først kjære nye DKP-Patriarker, gratulerer med ringgraden.

Noen har en gang sagt at all begynnelse er lett, men avslutning er vanskelig.

Dette sitatet mener jeg er feil. Vi i Odd Fellow gleder oss til neste grad.

I Loger og Leir opplever vi mange gode ritualer.

Ritualenes magi opplever vi ved hver nye grad.

Vi mennesker har mange ritualer i våre liv.

Så som dåp, bryllup, aftenbønn osv.

Vi føler ritualenes magi ved dette.

Jeg har spurt meg selv hva er et rituale?:

Ritualene forteller oss når vi skal ikle vårt hjerte festdrakt.

Kjære nye Patriarker av DKP –grad, tilbake til sitatet innledningsvis:

Veien frem til den grad dere i dag har mottatt, var lett og utviklende, igjen gratulerer med ringen.

Ny Ringbror Hans A. Romstad

Br. Eks. SS, HP, Embetsmenn og patriarker:

Det er for meg i kveld en stor ære å få takke for ringgraden på vegne av oss 15 DKP-Patriarker, Vi løfter blikket mot våre vanskelige mål, og uttrykker i undring og respekt at vi skal arbeide mot disse høye mål.

for Tro Håp og Barmhjertighet. Vi opplever samholdet i loger og leir med gode håndtrykk, og opplever et sterkt nettverk i vår Orden, både i glede og i sorg.

En påminnelse til oss selv:

La oss løfte blikket mot det storslåtte skaperverket i undring og respekt, søke innover i oss selv og innse at for dette store må vi bøye oss i ydmykhet.

En kan ikke sette seg selv som målestokk i det ukjente trossammenheng, der tvil sloss mot absolutt tro, og motgang sloss mot glede. Vi vet ingenting. Hos oss har det kyniske ingen plass. Jeg mener klart at det er bedre å tro og kanskje ta feil, enn ikke å tro.

Det viktigste livet har lært meg er at skaperverket er fantastisk. Å få eksistere noen få år i evigheten og i universet er en gave som det er stadig viktigere for meg å erkjenne. Og i ydmykhet overfor skaperverket, uansett hvilken Gud eller kraft som står bak, er vi forpliktet til i langt større grad enn vi antakelig gjør, å ta vare på hverandre. Jeg gjør leirens motto til mine: *Gjør mot andre det du vil at andre skal gjøre mot deg, og mot så ofte du kan.*

Tenk hvilken skinnende mulighet vi i vår Orden har til å dele med oss av Kjærlighet.

Jeg skal få lov å lese diktet NUET av Piet Hein:

At leve i nuet er livets teknik-og alle folk gjør deres bedste, men halvdelen vælger det nu, som gik og halvdelen vælger det neste.

Og det forrige nu og det kommende nu blir aldrig i livet presente, og alle folks levetid går sågu med bare at mindes og vente.

For det nu, som er gået, er alltid forbi, og det næste blir aldrig det rette. Næ, sørg for, at nuet, du lever i, en gang for altid er dette.

Kjære nye DKP-patriarker ! Vi reiser oss, og jeg ber dere sammen med meg om å takke for at vi nå har blitt fullverdige medlemmer av vår Orden, med håp om fortsatt inspirasjon, styrke og glød til å prioritere arbeid og tilstedeværelse i loger og Leir.

Eks OM Tor Egil Samland

Loge nr. 85 DE TRE HOLMER

Kjære nye DKP patriarker, gratulerer med graden. Definisjonen på en ring er: en metalsak med et hull i midten.

De eldste fingerringene kan dateres tilbake til 600 år f.Kr. der " alle frie mennesker hadde rett til å bære en ring".

Helleberne hadde noe som ble kalt "signetring" Deres private signatur var risset inn på denne ringen, og den avsatte de da sitt unike merke med. Å stjele en slik ring i de dager ble straffet med døden. I den katolske kirke har og er, ringen benyttet som et meget viktig symbol. Dette har spredt seg til andre rganisasjoner.

Ringene er viktig for oss i Odd Fellow Ordenen i det den representerer den siste og høyeste graden. Symbolsk er det å motta en ring, å inngå en pakt mellom to parter, f.eks forlovelse.

En pakt kan oversettes med en avtale. Vår leirring er en avtale mellom oss og vår Orden, ringen til oss er en gave. Vi har da ansvar for å gjenytte det å være en god Odd Fellow. Igjen gratulerer med DKP-graden bær ringen med stolthet og ydmykhet.

Fra V. DSS. Bjørn Erik Gutke, Birger Vabog og OM
i Loge nr. 15 Kongshaug Erling Riisnes.

Storlogens Hedertegn ble den 21. okt. 2002 tildelt Br. Birger Vabog i Loge nr. 15 Kongshaug. Det var DSS Bjørn Erik Gutke Som foretok den høytidelige handling.

Storlogens Hederstegn

”Man må prege livet mens en har makt over det – slik at det ikke skal lukke seg når vi går ut av det – uten spor”

Noe lignende sa forfatterinnen, Karen Blixen en gang.

Kjære Bror Vabog – du har i sannhet satt spor etter deg. Du har i høy grad vært med på å sette Odd Fellow Ordenen på kartet her i Vestfold med ditt store engasjement i forbindelse med SOS barnebyer.

Kjært barn, har som kjent, mange navn, og her i Distrikt nr.8, blir du av brødrene populært kalt for ”generalen”.

Storlogens Hederstegn er det svært få som får bære. Det står i statuttene bl.a.

Man må ha ydet ekstraordinær innsats innenfor feltene humanitær/sosial virksomhet. Alle instanser innen Ordenen anbefalte enstemmig at dette var en tildeling som var svært fortjent, og bror SS ber meg gratulere deg på det varmeste. Du er en flott ambassadør for vår Orden.

Å være menneske, tror jeg, det er å leve i en kampsituasjon der alt kan skje.

Men dette øyeblikket, her i logesalen, opplever jeg å være i den varme vinden

Fra noe som er godt og positivt – og som bærer i seg lys og håp. Men for at håpet skal bli en realitet, så er det bestandig noen som må stå på barrikadene og bære lys for andre!

På Storlogens vegne gratulerer jeg deg med dagen, og takker deg for innsatsen.

Kjære Birger Vabog.

Så vil jeg avslutte med noen ord som jeg på en måte synes passer godt til det arbeidet du utfører:

Åtte øyne i hverandre
Fire munn rundt et bord.
Fire vegger kring ei lukke.
Vesla, Påsan, far og mor.

Åtte hender hekket sammen
Til en ring om stort og smått.
Å herregud – om hele verden
Hadde det så godt.

Bjørn Erik Gutke
DSS

På 1800 tallet utviklet noen tyske bibelforskere en kritisk metode som kunne påvise fire forskjellige kilder i bibelens fem første bøker.

Disse fire kildene hadde på 400 tallet før vår tidsregning blitt samordnet i den endelige teksten som vi kjenner som Mosebøkene.

Denne formelle bibelforskningen har fått ganske hard medfart, men ennå har ingen andre kunnet forklare hvorfor det opptrer to forskjellige beretninger om sentrale bibelske begivenheter som skapelsen eller syndefloden, og hvorfor Bibelen noen ganger motsier seg selv

De to eldste bibelske forfattere skrev sannsynligvis på 700 tallet f.kr. Den ene blir kalt J. fordi han kaller sin Gud "Jahve", den andre E fordi han foretrekker den mer formelle gude-tittelen "Elohim"

De gamle fortellingene viser at selv om patriarkene møtte sin Gud omtrent på samme måte som deres hedensk samtidige, innfører de en ny form for religiøs erfaring. I bibelen er Abraham en troens mann fordi han hadde tillit til at Gud ville oppfylle sine løfter, selv om de forekom fullstendig absurde.

Hvordan skulle Abraham bli far til en stor ætt når hans kone Sarah var ufruktbar? Det at Sarah skulle få barn lenge etter at hun hadde passert overgangsalderen, var så latterlig at både hun og Abraham begge begynte å stor-le da de fikk høre dette løftet.

Da deres sønn allikevel til slutt kom til verden, ble han kalt Isak, et navn som kan bety latter.

Denne spøken forbitres når Gud stiller sitt hårreisende krav:

Abraham skal ofre sin eneste sønn til ham.

Menneskeofring var vanlig i den hedenske verden, også her i Norden.

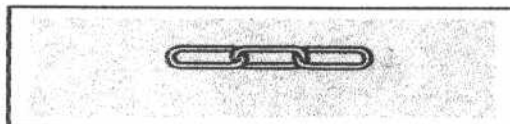
Snorre skriver om ynglingekongen Aun som ofret sju sønner i blot til Odin og fikk ti nye år å leve i gave for hver av dem.

Ofringene var grusomme, men hadde sin logikk og fornuftsmessige begrunnelse. Det første barnet ble gjerne antatt å være avkommet til en Gud som hadde besvangret moren i kraft av en "herrerett". Ved denne unnfangelsen var gudenes energi blitt uttømt, så for å lade den opp igjen og for å sikre kretsløpet av all tilgjengelig *mana* ble den førstefødte gitt tilbake til sitt guddommelige opphav. Men Isaks tilfelle var helt annerledes. Isak var en gave fra Gud, ikke hans naturlige sønn. Det var ingen grunn til offeret, ingen bruk for å lade opp igjen den guddommelige energien.

Offeret ville isteden berøve Abrahams liv enhver mening, ettersom det jo var basert på at han skulle bli far til et stort folk. Oppfatningen om denne guden var i ferd med å fjerne seg fra de fleste andre guddommene i den gamle verden. Denne guden delte ikke menneskenes lodd, han trengte ingen krafttilførsel fra menneskene. Han stod i forbund med andre krefter og kunne fremsette alle de krav han ønsket. Abraham besluttet å stole på sin Gud. Han og Isak dro ut på en tre dagers reise til Moria-berget som senere skulle bli det stedet hvor Tempelet i Jerusalem ble oppført.

Isak som ikke visste noe om den guddommelige ordren, måtte til og med selv bære ved til sitt brennoffer. Ikke før i aller siste øyeblikk, da Abraham stod med kniven i hånden lot Gud seg fornidle og sa til han at det bare hadde vært en prøve. Abraham hadde bevist at han var verdig til å bli far til et mektig folk som skulle bli like tallrikt som stjernene på himmelen og som sanden på havets strand.

Odvar Schrøder

GOD MOTIVASJON

Her kommer en liten historie til ettertanke?

En velkjent taler startet en av sine seminarer med å holde opp en 100-kroner seddel.

Med 200 tilhørere i salen spurte han: Hvem vil ha denne seddelen ?

Flere rakk opp hånden. Og han fortsatte: Jeg vil gi denne seddelen til en, men først vil jeg gjøre noe med den. Han krøllet seddelen sammen til en kule.

Så spurte han: er det fremdeles noen som vil ha den? Og flere rakk Hånden i været igjen.

Så tok han seddelen, la den på gulvet og tråkket den ned i det skitne gulvet. Seddelen var nå både skrukkete og skitten. "er det fremdeles noen som vil ha den" spurte han, og flere hender i salen gikk i været. Mine gode venner, sa taleren, i dag har dere lært en verdifull lekse.

Uansett hva jeg gjør med denne seddelen, er det noen som vil ha den. Det er fordi dere vet at verdien av den er uforandret selv om den er både skitten og skrukkete.

Mange ganger i våre liv, blir vi "krøllet sammen" eller tråkket ned i skitten, på grunn av avgjørelser som blir tatt og omstendigheter som dukker opp. Vi føler oss kanskje verdiløse.

Men uansett hva som hender, vil du aldri miste din verdi ! Du er spesiell, glem aldri det !! La aldri gårsdagens skuffelser overskygge morgendagens drømmer."

Ha en flott dag!

Patriark Morten Brurberg
Andersen

Forts. På SS Harald Thoens foredrag holdt i Leir nr.8 Vestfold den 4. april 2002.

Tema:

UTFORDRINGER I PERIODEN/TIDEN SOM KOMMER DEL II.

■ Ordenshus-kostnader

Odd Fellow Ordenen er den av de Ordener som vi kan sammenlikne oss med som eier langt flere Ordenshus enn de øvrige (Frimurerordenen, Tempelridderordenen, Druideordenen og Riddere av Det Hvite Kors/St. Olav).

Vi har i dag 88 Ordenshus fra Kirkenes og Honningsvåg til Farsund.

Faktisk har vi også tre hus vi eier sammen med Frimurerordenen.

I Oslo har Ordenen et praktfullt hus, med 4 logesaler og dertil egnede selskapslokaler.

Stavanger har to logesaler, og må vel sies å være ett av de beste vi har. I Trondheim har man

Også to saler, fordelt på to Ordenshus. Ett i sentrum og ett på Byåsen/Kystad.

Alle andre Ordenshus har kun en sal, med de begrensninger dette gir.

Forts. neste side →

Det er altså en rimelig god dekning på landsbasis. Imidlertid kan det synes som om kostnadssiden ved drift av våre hus stiger urovekkende. Storlogen har mottatt signaler om at det er flere Ordenshus som i dag sliter tungt – meget tungt. Storlogens embedsmenn vil således for fremtiden meget nøye vurdere de økonomiske forhold rundt så vel instituering av nye loger som kjøp eller bygging av Ordenshus. Begge disse er jo avhengig av hverandre.

- *Forholdet til utlandet*

Vårt forhold til de utenlandske jurisdiksjoner, både før og etter det siste Storlogemøtet, er godt. Det er riktignok et press fra formannen i Europeisk Føderasjon på Den Norske Storloge om at vi bør foreta oss noe mot land hvor Ordenen ikke er representert, men vi er av den mening at skal vi foreta noe i den retning bør dette rette seg inn mot å hjelpe den tyske jurisdiksjon.

Vi har under den norske jurisdiksjon tre Odd Fellow foreninger i Spania. To på fastlandet og en på Grand Canaria. Av de rapporter vi mottar er det ganske klart at besøket i disse foreninger, både av fastboende/langtidsferierende og besøkende, er meget godt. På Grand Canaria er det ukentlige møter med 40 – 60 besøkende og de to øvrige som har 14 dagersmøter har rapportert om mer enn 50.

I tillegg finnes det på Mallorca en gruppe som kommer sammen fra forskjellige Ordener.

I nær fremtid institueres det en broderforening i Spania, under den danske jurisdiksjon, og det er gitt uttrykk for at det skal dannes en broderloge kort tid etter.

Danmark har jo fra tidligere en søsterloge i Fuengirola, og Spania er gjennom Sovereign Grand Lodge underlagt den danske jurisdiksjon.

Hva som for fremtiden vil skje med de nevnte foreninger er avhengig av utviklingen i logene der nede.

Den danske jurisdiksjon har i dag en organisasjon som kan sammenliknes med vår. Den islandske har i prinsippet vedtatt å utvikle en modell som er ganske lik. Den hollandske jurisdiksjon er i disse dager i ferd med å vedta en felles Storloge, men under denne separate enheter for brødre Storembdsmenn og søstre Stor-/Rådesmbdsmenn. En plan de har arbeidet med i nærmere 5 år. Den svenske jurisdiksjon har for ett år siden nedsatt et utvalg som i løpet av 3-4 år skal arbeide frem et forslag.

Jeg er spesielt opptatt av at vi i Europa ikke skal utvikle oss i forskjellige retninger. Forståelsen av Odd Fellow Ordenen er fundert på stor grad av likhet innenfor dens organisasjon. Skulle vi minske eller miste de internasjonale forbindelser vil dette også resultere i at ritualene, felles forståelse av Ordenens mål og mening og hele vår samhörighet utvannes, og muligens opphøre.

Vi har gjennom flere år betraktet oss selv som best i den Europeiske klassen, både hva gjelder medlemstilgang og rituel- samt Ordensetisk innhold. Men vi skal vokte oss vel for å være for navlebeskuende - å være oss selv nok.

Jeg har meget stor respekt for Odd Fellow arbeidet i de øvrige nordiske land.

• *KONKLUSJON*

Muligens, Hovedpatriark, har jeg ikke gitt dere svar på alle de utfordringer, som den kommende tid vil gi oss.

Det er ikke fordi det ikke finnes planer, det har vi – ikke minst gjennom langtids- eller handlingsplanen som ble vedtatt på Storlogemøtet i fjor, men fordi jeg tror vi fortsatt må få flere erfaringer.

Strategiske mål er imidlertid:

Raskest mulig å endre eller korrigere alt materiell i henhold til den nye organisasjonen.

Utvikle Storembedsmennenes arbeidsoppgaver.

Bibeholde enhetenes egenart og opprinnelige innhold, og ikke la organisasjonsendringen trenge inn i loger og leire.

Styrke loger og leire gjennom indre arbeid. Utvikle det indre liv.

Igjen sette søkelyset på medlemstilgangen.

Nøye vurdere enhver ekspansjon, målt mot den økonomiske situasjon.

Fortsette vårt “milde press” innenfor den Europeiske Føderasjon ved å gi impulser i det vi mener er riktig retning.

I tillegg kan vi legge til synliggjøring, instruksjon i distriktene, de enkelte loger og leires interne arbeid og styrkelse i gjennomføringen av det rituelle arbeid ved instruksjon. Intet av dette siste er nytt som følge av vår nye Storloge.

Det er imidlertid meget viktige punkter som vi skal arbeide etter i tiden som kommer.

Jeg har så vidt berørt viktigheten av at enhver loge og leir har et godt indre liv. Det er her ritualenes innhold utøves på medlemmene, eller brødrene og patriarkene.

Det er her det skapes kameratskap og mangfold i utvikling av begrepene Vennskap og Kjærlighet.

Det er her det utadvendte arbeidet fødes.

Det er her høy sosial kompetanse kan utvikles.

Og det er her ekspansjonen starter.

Hva jeg legger i begrepet et godt indre liv, kan vel kanskje være tema til et annet foredrag – skjønt det skulle vel ikke være så vanskelig å forstå.

Hovedpatriark – takk for oppmerksomheten.

En rose er utsprunget

Arnulf Øverland

Skrevet til melodien

"Es ist ein Ros entsprungen".

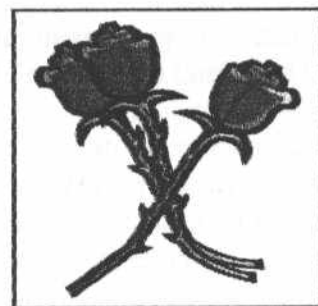
Der er en gammel vise
om ung og bitter ve:
En rose er utsprunget
i vinternattens sne!
Den er ditt hjertes glød!
Den skyter opp av sneen,
den trosser natt og død!

Hvorledes kan et hjerte,
til døden overlatt,
utstråle livets varme
i mørke vinternatt?
Hvorledes kan det skje
at kjærlighetens rose
gror opp av nattens sne?

Mitt eget hjerte brenner
i harme og begjær.
Jeg flenger mine hender
i nakent tornekjær.
Jeg søker under sne;
men på de frosne kvister
er ingen blomst å se!

Må ikke gresset blekne
og alle blomster dø,
før de kan gi til jorden
den nye livsens frø!
Da vil de gjenoppstå
og atter overvintre
og aldri mer forgå!

Der er en rose sprunget
av mørketidens veid.
Om den har slekter sunget
som aldri så den selv.
Det er en gammel sang
om ung og bitter kvide
hvorav en rose sprang

**"MØT SÅ OFTE DU KAN
I LOGE OG LEIR,
OG DU VIL FÅ MANGE
FOLD TILBAKE"**

HISTORIEN BAK, ADVENTSKALENDEREN

I begynnelsen av forrige århundre var hovedhensikten med adventskalenderen å dempe de små barnas utålmodighet i tiden før julaften og å fremme religiøse følelser. Ved å få lov til å åpne bare en dør hver dag, skulle de lære selvdisciplin og forberede seg på passende vis til feiringen av Kristi fødsel. Men selv før adventskalendere fantes hadde foreldre og lærere funnet på mange metoder for å gjøre barnas spente forventninger utholdelige i tiden før jul.

Da Gerhard Lang, som opprinnelig var bokhandler, i 1908 på sitt litografiske verksted i Munchen produserte den første adventskalenderen for større utbredelse, tok han simpelthen utgangspunkt i en lignende familietradisjon. Da han var liten, pleide hans mor alltid å sy fast 24 kaker på en eske for å gjøre adventstiden hyggeligere.

Kalenderen han utformet ble kalt

”I det hellige barnets rike” og besto av to ark: det ene hadde små bilder som kunne klippes ut, og på det andre sto det juledikt.

For hver dag ble et bilde satt sammen med et dikt.

De detaljerte illustrasjonene var omsorgsfullt tegnet etter motiv av en kjent kunstner.

På bare noen få år ble Langs oppfinnelse en stor suksess.

Produksjonen ble midlertidig hemmet av to verdenskriger, men etter 1945 kom det et oppsving som har vart frem til i våre dager. I likhet med adventskransen er kalenderen en tysk skikk som er blitt populær over hele verden.

Mange millioner kalendere blir hvert år eksportert til 30 land. De fleste går til USA, men også distributører i Argentina, Japan, Namibia, Ny Zeland og landene i Europa bestiller betydelige antall.

”Adventskalenderen har noe å lære oss... *Alt har sin tid, sier den. Vær ikke så dum at du ser lenger frem enn til dagen i dag!*”

skrev den tyske forfatteren Walter Mitscherling om betydningen av denne vår følgesvenn gjennom førjulstiden. La oss legge oss det på minnet når vi også i år hver dag åpner en av de små lukene i vår adventskalender.

Red.

SNEMANNEN

Herr KJØLEMANN! vi laget ham i går
Da sneen var så kram.

Vi skaffet ham med meget strev
En gulrot som nesegrev.

Tre store biter koks ble satt som munn
og øyne – og som hatt fikk han
en kakeboks av blick med hattebånd
av gummistrikk.

Litt sot fra peisen ble et slips,
Og KJØLEMANN var ferdig – vips.

Men tenk, i dag da solen brant,
Og sneen gikk, var alt vi fant:

En gummistrikk,

En gulrot,

Og noe sot,

Tre biter koks,

En kakeboks,

Og ellers bare sølevann

Til minne om herr KJØLEMANN

Andre Bjerke

Tenn lys

*Tenn et lys i din lampe! Tenk etter og si:
Er lykken i livet å ta eller gi?*

*Sett lyset i staken, la livsbålet varme!
Rekk villig ut handa mot svake og arme!*

*Tenn lys i din lykt på brygga mot kveld!
Kan hende berges fra havsnød en sjel.*

HALVOR UDNESSETER

Kilde: For Almuen nr. 3 – 2002.

En stor takk til alle bidragsyttere for innlegg til
Patriarken!

**Red. ønsker med dette alle lesere en
fredfylt julehelg og et fremgangsrikt
nytt år!**

Redaktør: Hans-Olav Fredriksen

Buskveien 24 – 3152 Tolvsrød

Tlf. 33324490 e-post han-fre@online.no